

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoCsp/7/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5719201867
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5719201867.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v spore žalobcu: W. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX F. XX, právne zastúpeného: JUDr. Andrej Cifra, advokát, so sídlom J. Z. X/A, XXX XX H., proti žalovanému: VÚB Leasing, a. s., so sídlom Mlynské nivy 1, 820 05 Bratislava, IČO: 31 318 045, právne zastúpenému: Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Nám. sv. Egídia 40/93, 058 01 Poprad, IČO: 44 250 029, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a o zaplatenie sumy vo výške 1 007,02 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 24Csp/63/2019-213 zo dňa 20.09.2019, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **m á** voči žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu zamietol a žalovanému proti žalobcovi priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

Žalobou, doručenou súdu dňa 16.05.2019, sa žalobca domáhal, aby súd vydal rozhodnutie, ktorým by určil, že označený úver je bezúročný a bez poplatkov, a ktorým by žalovanému uložil povinnosť vydať mu bezdôvodné obohatenie vo výške 1 007,02 eur s príslušenstvom. Okresný súd vykonal dokazovanie žalobou, kúpnu zmluvou, zmluvou o úvere, faktúrou a poistnou zmluvou zo dňa 02.10.2014 a vyjadreniami strán sporu. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že na základe uzavretej kúpnej zmluvy obchodná spoločnosť AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s., IČO: 35 858 699, ako predávajúci predala žalobcovi ako kupujúcemu osobné motorové vozidlo za kúpnu cenu vo výške 3 543,00 eur, pričom časť tejto kúpnej ceny vo výške 496,02 eur žalobca zaplatil tejto obchodnej spoločnosti v hotovosti a časť vo výške 3 046,98 eur bola financovaná poskytnutým úverom na základe zmluvy o úvere, uzavretej medzi žalobcom ako dlžníkom a právnym predchodcom žalovaného ako veriteľom. Z uzavretej zmluvy o úvere okresný súd zistil, že úver bol poskytnutý vo výške 3 836,96 eur s úrokovou sadzbou vo výške 24,16 % ročne. Úver bol pritom poskytnutý na financovanie „predmetu financovania A“ a „predmetu financovania B“. Súd mal ďalej preukázané, že plnenia, ktoré sú súčasťou „predmetu financovania B“ neboli dojednané medzi stranami sporu, ale medzi žalobcom a tretími osobami. Uvedené je jednoznačné z označenia týchto plnení jednak v uzavretej zmluve o úvere, jednak vo faktúre, ktorou boli vyúčtované úhrady za ne. Prijímateľom úhrad za tieto plnenia nebol právny predchodca žalovaného, ale obchodná spoločnosť AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s., IČO: 35 858 699. Námietku žalobcu, že uvedenú faktúru nemožno stavať na roveň kúpnej zmluvy, súd považuje

za účelovú. Žiadny právny predpis nevyžaduje písomnú formu zmluvy o takýchto plneniach. Žalobcom podpísaná faktúra dostatočným spôsobom potvrdzuje dojednanie týchto plnení s inou osobou ako právnym predchodcom žalovaného. Vo vzťahu k tvrdeniam žalobcu o tom, že uzavretá zmluva o úvere a uzavretá kúpna zmluva sú zmluvami závislými, okresný súd uviedol, že toto tvrdenie nerozporuje. Avšak dôsledkom tejto závislosti je v zmysle ust. § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka výlučne ich vzájomne závislý vznik a zánik. V zmysle ust. § 52a ods. 1 Občianskeho zákonníka je v ostatných veciach potrebné ich naďalej posudzovať samostatne. Z toho predovšetkým vyplýva, že predmet kúpnej zmluvy nemôže byť bez ďalšieho považovaný za výhradný predmet financovania spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľovi okrem chýbajúcej dohody s veriteľom nemôže nič brániť tomu, aby spotrebiteľským úverom financoval aj iné predmety financovania, ktoré sú predmetom jeho dohody s tretími osobami. Vo vzťahu k odvolávaniu sa žalobcu na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.08.2015, sp. zn. 6Sžo/61/2014, okresný súd uviedol, že týmto rozhodnutím nie je viazaný a z jeho preskúmania zistil, že sa nejedná o totožný skutkový stav. Žalobcom navrhnutý dôkaz na zistenie predmetu poplatku za „prípravu vozidla k predaju + služby“ súd nevykonával, nakoľko pre rozhodnutie v tejto veci ho nepovažoval za dôležitý. Ako už bolo uvedené, súd mal preukázať, že toto plnenie bolo dojednané medzi žalobcom a treťou osobou. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že úhrady za „predmet financovania B“ tvoria náklady žalobcu spojené s poskytnutým úverom. Predmetom žaloby, a to ani v rámci tzv. prejudiciálnej otázky, nie je prípadná platnosť dojednaní medzi žalobcom a tretími osobami. Z uzavretej poisťovnej zmluvy mal okresný súd preukázať, že poistenie „Carlife Garance“ bolo dojednané medzi obchodnou spoločnosťou Jubilee Insurance ako poisťiteľom a žalobcom ako poisťníkom a predmetom poistenia bola porucha kúpeného osobného motorového vozidla. Je teda jednoznačné, že poistenie súvisí s predmetom uzavretej kúpnej zmluvy a nie s poskytnutým úverom. Okresný súd teda zistil, že plnenia, ktoré sú súčasťou „predmetu financovania B“, boli žalobcom dojednané s tretími osobami, týmito tretími osobami mali byť poskytnuté a tieto tretie osoby boli prijímateľom úhrad za ne. Nie je preto možné konštatovať, že tieto úhrady predstavujú náklady žalobcu spojené s poskytnutým úverom, naopak sú jednoznačne predmetom financovania poskytnutým úverom. Keďže jediným dôvodom nesprávne uvedenej ročnej percentuálnej miery nákladov poskytnutého úveru a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, mala byť podľa tvrdení žalobcu nesprávne uvedená celková výška poskytnutého úveru, možno na základe uvedených skutočností uzavrieť, že ročná percentuálna miera nákladov poskytnutého úveru a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, sú v uzavretej zmluve o úvere uvedené správne. Neexistuje tu preto dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. Pri posúdení úrokovej sadzby poskytnutého úveru súd vychádzal z ustanovení spotrebiteľského práva o najvyššia prípustnej výške odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrtrok 2014, zverejnených Ministerstvom financií Slovenskej republiky, spotrebiteľské úvery so splatnosťou od 5 do 10 rokov, teda obdobné úvery, ako úver, poskytnutý na základe uzavretej zmluvy o úvere, boli poskytované za odplatu (RPMN) vo výške 12,08 %. Predmetný úver bol poskytnutý za odplatu (RPMN) vo výške 24,16 %. Takáto výška odplaty je teda v súlade s ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Keďže dohodnutá úroková sadzba poskytnutého úveru nespôsobuje prevýšenie najvyššej prípustnej výšky odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov, nemožno ju považovať za rozpornú s dobrými mravmi. Keďže teda poskytnutý úver nie je bezúročný a bez poplatkov a dohodnutá úroková sadzba tohto úveru nie je v rozpore s dobrými mravmi, na strane žalovaného nedošlo ani k tvrdenému bezdôvodnému obohateniu. Okresný súd preto žalobu v celom rozsahu zamietol. Vo veci mal plný úspech žalovaný, súd mu preto priznal náhradu trov konania proti žalobcovi v celom rozsahu.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Hoci súd prvej inštancie v bode 19. odôvodnenia Rozsudku správne uviedol, že Zmluva o úvere a Kúpna zmluva sú závislými zmluvami, pri posúdení predmetného prípadu už túto skutočnosť nijakým spôsobom nezohľadňoval, naproti tomu nesprávne uprednostnil faktúru FVMT2630_140005 (ďalej aj len „Faktúra“) obsahujúcu položky, o ktorých žalobca nemal žiadnu vedomosť a ani nemal záujem financovať ich úverom. Prvostupňový súd postupoval nesprávne, keď sa nezaoberal skutočnosťou, že žalovaný ako dodávateľ konal v rozpore s odbornou starostlivosťou a použil voči žalobcovi súčasne nekalú obchodnú prax (§ 7 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa) a klamlivú obchodnú prax (§ 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa). Kúpna zmluva jasne vymedzila vôľu žalobcu aký tovar (automobil vrátane jeho súčastí a príslušenstva) a v akej výške sa bude financovať úverom (3.046,98 eur), vychádzajúc z dohodnutej kúpnej ceny za automobil vrátane jeho súčastí a príslušenstva 3.543,00 eur uvedenej v Kúpnej zmluve, po odpočítaní

zaplatenej akontácie 496,02 eur. Z obsahu Faktúry nemožno vyvodzovať vôľu a záujem žalobcu o prefinancovanie akýchkoľvek ďalších položiek prostredníctvom úveru okrem motorového vozidla, z obsahu Faktúry je však evidentné, že sprostredkovateľ úveru pripočítal k cene vozidla ďalšie položky, ktoré boli podmienkou získania úveru, a tým navýšil istinu úveru. Žalobca objektívne nevie a ani nemôže preukazovať tvrdenie, že mu služby poskytnuté neboli, pretože ide o negatívnu skutočnosť. V súvislosti s týmito službami je potrebné hovoriť ako o povinných a súčasne fiktívnych doplnkových službách, nakoľko žalobcovi neboli reálne žiadne také služby poskytnuté. Žalovaný tak neoprávnené učinil súčasťou istiny úveru aj náklady žalobcu v súvislosti s poskytnutím úveru, konkrétne náklady žalobcu predstavované položkami uvedenými vo Faktúre: príprava vozidla k predaju + Služby: 271 eur, koberce do auta: 15 eur, balíček povinnej výbavy: 48 eur, Carlife Garance: 456 eur. Zmluvu o úvere podpisoval žalovaný v zastúpení Predávajúcim, preto za týchto okolností musel žalovaný pri uzatváraní Zmluvy o úvere vedieť, o financovanie ktorých položiek úverom mal žalobca záujem a o ktoré naopak záujem nemal a v súlade s tým mal postupovať aj pri koncipovaní Zmluvy o úvere. Ďalej tvrdí, že povinné náklady v žiadnom prípade nesmú tvoriť istinu úveru, ale musia byť súčasťou odplaty za úver a teda sa musia premietnuť do RPMN. Nesprávny vstupný údaj o výške poskytnutého úveru má v konečnom dôsledku za následok aj nesprávne uvedenú náležitosť RPMN. V čase poskytnutia predmetného úveru, t.j. v októbri 2014, bola obvyklá ročná úroková miera pre obdobné typy úverov (spotrebiteľské úvery nad 5 rokov) v priemere vo výške 12,36 % (informácia čerpaná z bankovej úrokovej štatistiky úverov uverejnenej na webovej stránke Národnej banky Slovenska) a z tohto hľadiska ročná úroková sadzba v prejednávanom prípade vo výške 24,16 % podstatne (takmer dvojnásobne) prevyšuje úrokové sadzby uplatňované v obchodnej činnosti komerčných bánk, a teda je v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca v priebehu sporu predložil ako dôkaz Čestné prehlásenie žalobcu (na pojednávaní dňa 20.09.2019) a tiež Čestné prehlásenia ďalších spotrebiteľov v obdobných veciach (ako prílohy vyjadrenia žalobcu zo dňa 11.09.2019). Tieto listinné dôkazy súd prvej inštancie úplne odignoroval a ani len náznakom ich neuviedol v rámci odôvodnenia Rozsudku. Čestné prehlásenia majú relevanciu vo vzťahu k prejednáwanej veci, pretože preukazujú, že existovala prax, kedy spotrebiteľia majúci záujem o kúpu automobilu u podnikateľskej skupiny AAA Auto, museli akceptovať na prefinancovanie úverom aj nevyžiadané doplnkové služby, čo z nich robí povinné náklady v súvislosti s úverom a preto sa nemôže jednať v žiadnom prípade o súčasť poskytnutého úveru. Bez akceptovania doplnkových služieb a poistných produktov by nebol úver spotrebiteľovi poskytnutý, o čom nerozhoduje spotrebiteľ, ale sprostredkovateľ úveru konajúci za úverového veriteľa. Je irelevantné či sa od spotrebiteľa inkasuje poplatok formálne označený ako „poplatok za sprostredkovanie úveru“ alebo ako „poplatok za prípravu vozidla k predaju“ a pod., pokiaľ zaň nie je poskytované spotrebiteľovi žiadne reálne plnenie a jeho účelom je naďalej iba provízia či odplata pre sprostredkovateľa úveru za uzatvorenie zmluvy, ktorá sa protizákonne pripočítava k istine úveru. Odvolaciemu súdu navrhuje Rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť tak, že žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovie a prizná žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v plnom rozsahu, alternatívne navrhuje Rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalobca si súčasne uplatňuje voči žalovanému nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu nasledovne. Žalovaný zotrúva na svojich predchádzajúcich vyjadreniach v konaní na súde prvej inštancie. Žalovaný v celom rozsahu súhlasí s rozhodnutím súdu prvého stupňa, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 120146543 obsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z. platnom a účinnom v čase uzatvárania predmetných zmlúv. Uviedol, že neexistuje zákonné obmedzenie financovania viacerých tovarov a služieb jedným spotrebiteľským úverom. Spotrebiteľ si môže vziať úver na financovanie jedného tovaru, viacerých tovarov, viacerých služieb, alebo kombinácie viacerých tovarov a služieb. Tieto tovary a služby môže financovať sčasti sám, alebo ich môže financovať výlučne z úverových zdrojov. Aj Zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne pripúšťa možnosť úverového financovania ako tovarov, tak aj služieb. V danom prípade spotrebiteľ kupoval nasledovný tovar: automobil Citroen C1 1.0 VTi Feel za sumu 3.543 eur a okrem neho aj poistné „Carlife Garancia“, balíček povinnej výbavy, príprava vozidla k predaju + služby, čierne koberce do auta v spoločnej cene 790 eur. Kúpu vozidla financoval sčasti z vlastných prostriedkov a sčasti z úveru. Kúpu ostatných vecí a služieb financoval výlučne z úveru, ktorý mu poskytol veriteľ. Kúpna cena predmetu financovania B v sume 790 eur je súčasťou istiny predmetného úveru, a teda je v zmluve zahrnutá do výšky úveru celkom, nakoľko predstavuje cenu služieb dodaných v zmysle faktúry č. FVMT2630_140005, ktorej vystaviteľom je dodávateľ predmetných služieb, a to spoločnosť AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s.. Uvedené služby si žalobca dojednal v rámci zmluvného vzťahu so spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. a s

predmetnými poskytnutými službami súhlasil, čo osvedčil aj svojim podpisom na predmetnej faktúre. Je teda potrebné si uvedomiť, že veriteľ neponúka doplnkový tovar a služby ako povinnú súčasť kúpnej zmluvy a teda aj úverového financovania. Spotrebiteľ mal možnosť uzavrieť kúpnu zmluvu výlučne na tovar A, teda na osobný automobil. Tovar a službu B (príslušenstvo, poistenie) kupovať, resp. financovať nemusel. Judikatúra má za neprijateľnú podmienku len poskytnutie takej služby alebo tovaru, ktorých hodnota je zanedbateľná, alebo žiadna a ktoré si spotrebiteľ súčasne musí kúpiť, resp. zaplatiť, aby vôbec dostal úver na hlavný predmet financovania. Inými slovami, ide o financovanie tovarov a služieb, ktorými je podmienené získanie úveru na hlavné predmet kúpy. Nemožno prisvedčiť tvrdeniu súdu o tom, že by v Zmluve absentoval údaj o adrese predávajúceho. Žalovaný trvá na tom, že výška úrokovej sadzby bola dojednaná v súlade s platnou právnou úpravou. Úroková sadzba je zhodná s RPMN čo znamená, že žalovaný nežiadal od žalobcu žiadne ďalšie poplatky nad rámec úrokovej sadzby. Výška odplaty je pritom v súlade s Nariadením vlády č. 141/2014 Z. z., ktorým sa novelizuje nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z.. V čase uzatvorenia Zmluvy bola RPMN novoposkytnutých spotrebiteľských úverov bankami a pobočkami zahraničných bánk vo výške 12,08 %, čo znamená, že pri aplikácii daného ustanovenia najvyššia prípustná odplata pri takejto finančnej službe bola vo výške 24,16 %. Dojednaná odplata, ktorá bola zhodná s úrokovou sadzbou neprevyšovala najvyššiu prípustnú výšku odplaty, stanovenú nariadením č. 141/2014 Z. z., čo za žiadnych okolností nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný trvá na tom, že predmetná zmluva o pôžičke obsahuje všetky predpísané náležitosti v súlade so zákonom č. 129/2010 v znení platnom a účinnom v čase ich podpisu, a preto nie je dôvod považovať ju za bez úročné a bez poplatkov. Na základe vyššie uvedených skutočností navrhuje žalovaný, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa.

4. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu k vyjadreniu žalovaného uviedol, že bolo na rozhodnutí žalovaného, koho poverí dojednáváním úverov v jeho mene, avšak súčasným dôsledkom uvedeného je to, že za také konanie sprostredkovateľa úveru nesie zodpovednosť práve žalovaný. Predložené čestné prehlásenia majú relevanciu pre prejednávany prípad, keďže obsahom všetkých je popisanie nezákonného postupu predávajúceho z podnikateľskej skupiny AAA Auto, vystupujúceho v postavení sprostredkovateľa úveru. Nie je potom dôležité, že predávajúci sprostredkoval úvery v prospech rôznych subjektov poskytujúcich spotrebiteľské úvery (nie len pre žalovaného), pretože vo výsledku sa jedná o nezákonné konanie sprostredkovateľa, za ktoré nesie zodpovednosť ten, kým bol poverený. Na neprijateľnosť zmluvnej podmienky o poplatku za Prípravu vozidla k predaju + Služby poukázalo aj Ministerstvo spravodlivosti SR, odbor ochrany spotrebiteľa v jeho stanovisku zo dňa 10.10.2019. Žalobca mal záujem o poskytnutie úveru na financovanie doplatku kúpnej ceny automobilu vrátane jeho súčastí a príslušenstva, ktorá suma činila 3.046,98 eur. Po jej zaplatení predávajúcemu prostredníctvom úveru, sa mal žalobca stať vlastníkom automobilu vrátane jeho súčastí a príslušenstva. Pre navyšovanie uvedenej sumy 3.046,98 eur pokiaľ ide o uvedenie celkovej výšky úveru neexistoval žiadny podklad, ktorý by k tomu žalovaného oprávňoval. Uvedené nemožno vykladať inak ako tak, že žalovaný automaticky a v rozpore s vôľou žalobcu jednoducho do úverovej zmluvy zahrnul aj ďalšie položky na financovanie úverom, o financovanie ktorých žalobca nežiadal. Odvolaciemu súdu navrhuje rozhodnúť o podanom odvolaní v súlade s návrhom na rozhodnutie formulovaným v čl. IV. odvolania žalobcu.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP) rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

6. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v

odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

10. S rozhodnutím súdu prvej inštancie, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje. Odvolateľ k veci samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav následne prijaté právne závery. Keďže súd prvej inštancie sa vypořiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazoval odvolateľ aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné, neuznal opodstatnenosť argumentácie odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok okresného súdu, potvrdil ako vecne správny.

11. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd ďalej uvádza nasledovné:

12. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len podstatnými námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvoinštančného súdu predchádzajúcim vydaniu rozhodnutia z hľadísk, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

13. Odvolanie žalobcu je postavené predovšetkým na odvolacom dôvode nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad. Odvolací súd má však za to, že súd prvej inštancie správne právne vec posúdil, pričom uvádza nasledovné.

14. Po preštudovaní spisu a spisového materiálu odvolací súd mal za preukázané, čo medzi stranami nebolo sporné, že na základe uzavretej kúpnej zmluvy obchodná spoločnosť AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s., IČO: 35 858 699, ako predávajúci predala žalobcovi ako kupujúcemu osobné motorové vozidlo za kúpnu cenu vo výške 3 543,00 eur. Časť tejto kúpnej ceny vo výške 496,02 eur žalobca zaplatil tejto obchodnej spoločnosti v hotovosti a časť vo výške 3 046,98 eur bola financovaná poskytnutým úverom na základe zmluvy o úvere, uzavretej medzi žalobcom ako dlžníkom a právnym predchodcom žalovaného ako veriteľom. Úver bol poskytnutý vo výške 3 836,96 eur s úrokovou sadzbou vo výške 24,16 % ročne. Úver bol poskytnutý na financovanie „predmetu financovania A“ a „predmetu financovania B“. Plnenia, ktoré sú súčasťou „predmetu financovania B“ neboli dojednané medzi stranami sporu, ale boli dojednané medzi odvolateľom (žalobcom) a tretími osobami. Uvedené mal odvolací súd preukázané z označenia týchto plnení v zmluve o úvere a tiež vo faktúre, ktorou boli vyúčtované úhrady za ne. Prijímateľom úhrad za tieto plnenia nebol právny predchodca žalovaného, ale obchodná spoločnosť AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s., IČO: 35 858 699.

15. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu a s argumentáciou žalovaného vo vyjadrení k odvolaniu, že predmet kúpnej zmluvy nemôže byť bez ďalšieho považovaný za výhradný predmet financovania spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľovi okrem chýbajúcej dohody s veriteľom nemôže nič brániť tomu, aby spotrebiteľským úverom financoval aj iné predmety financovania, ktoré sú predmetom

jeho dohody s tretími osobami. Spotrebiteľ si môže vziať úver na financovanie jedného tovaru, viacerých tovarov, viacerých služieb, alebo kombinácie viacerých tovarov a služieb. Tieto tovary a služby môže financovať sčasti sám, alebo ich môže financovať výlučne z úverových zdrojov. V danom prípade žalobca kúpu motorového vozidla financoval sčasti z vlastných prostriedkov a sčasti z úveru. Kúpu ostatných vecí a služieb financoval výlučne z úveru, ktorý mu poskytol veriteľ. Kúpna cena predmetu financovania B v sume 790 eur bola súčasťou istiny úveru, a teda bola v zmluve zahrnutá do výšky úveru celkom, nakoľko predstavuje cenu služieb dodaných v zmysle faktúry č. FVMT2630_140005, ktorej vystaviteľom je dodávateľ predmetných služieb, a to spoločnosť AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s., ktorú žalobca osvedčil svojím podpisom.

16. Pokiaľ ide o financovanie predmetu financovania B, odvolací súd sa stotožňuje s názorom žalovaného, že žalovaný ako osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v úverovej zmluve financuje predmet kúpy, ktorý si žalobca dohodol s predávajúcim a je konkrétne vyjadrený vo faktúre č. FVMT2630_140005, ktorej vystaviteľom je dodávateľ predmetných služieb a tovaru, a to spoločnosť AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. a ktorú žalobca potvrdil svojím vlastnoručným podpisom. Žalovaný ako veriteľ neponúka doplnkový tovar a služby ako povinnú súčasť kúpnej zmluvy a teda aj úverového financovania. Spotrebiteľ mal možnosť uzavrieť kúpnu zmluvu výlučne na tovar A, teda na osobný automobil. Veriteľ nepredáva ani auto, ani doplnkový tovar, ani poistenie. Veriteľ len financuje tovar a služby podľa záujmu spotrebiteľa. Veriteľ nemá povinnosť hodnotiť cenu tovaru a služieb, ktorých výber neovplyvňuje. Výška kúpnej ceny je vecou dohody medzi kupujúcim a predávajúcim.

17. Pokiaľ odvolateľ namietal nevykonanie niektorých dôkazov, odvolací súd uvádza, že navrhnutý dôkaz na zistenie predmetu poplatku za „prípravu vozidla k predaju + služby“ okresný súd nevykonával, nakoľko pre rozhodnutie v tejto veci ho nepovažoval za dôležitý. S uvedeným sa odvolací súd stotožňuje a uvádza, že okresnému ako aj odvolaciemu súdu bolo preukázané, že predmetné plnenie bolo dojednané medzi žalobcom a tretou osobou. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že úhrady za „predmet financovania B“ tvoria náklady žalobcu spojené s poskytnutým úverom. Predmetom žaloby, a to ani v rámci tzv. prejudiciálnej otázky, nie je prípadná platnosť dojednaní medzi žalobcom a tretími osobami.

18. Pokiaľ ide o poistenie „Carlifé Garance“, tak toto bolo dojednané medzi obchodnou spoločnosťou Jubilee Insurance ako poisťiteľom a žalobcom ako poisťníkom a predmetom poistenia bola porucha kúpeného osobného motorového vozidla. Poistenie teda súvisí s predmetom uzavretej kúpnej zmluvy a nie s poskytnutým úverom a preto plnenia, ktoré sú súčasťou „predmetu financovania B“, boli žalobcom dojednané s tretími osobami, pričom týmito tretími osobami mali byť poskytnuté a tieto tretie osoby boli prijímateľom úhrad za ne. Tieto úhrady nepredstavujú náklady žalobcu spojené s poskytnutým úverom, ale naopak, sú jednoznačne predmetom financovania poskytnutým úverom.

19. Pri posúdení úrokovej sadzby poskytnutého úveru odvolací súd súhlasí s názorom okresného súdu, ktorý vychádzal z ustanovení spotrebiteľského práva, čo sa týka najvyššej prípustnej výšky odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrtrok 2014, zverejnených Ministerstvom financií Slovenskej republiky, spotrebiteľské úvery so splatnosťou od 5 do 10 rokov, teda obdobné úvery, ako úver, poskytnutý na základe uzavretej zmluvy o úvere, boli poskytované za odplatu (RPMN) vo výške 12,08 %. Predmetný úver bol poskytnutý za odplatu (RPMN) vo výške 24,16 %.

20. Odvolací súd dáva do pozornosti, že úžerou sú označené úroky, ktoré v priemere dosahujú výšku 2-násobku úrokov bežných bánk na Slovensku. Občiansky zákonník definuje úrokový strop ako maximálnu odplatu za celkový úrok, poplatky a ďalšie výdavky spojené s poskytnutím, skorším splatením alebo naopak predĺžením doby splatnosti pôžičky. Banky a nebankové spoločnosti tak museli podľa vtedajších predpisov znížiť úvery a poplatky za pôžičky pod hranicu 29,4 % ročne. V danom prípade sa jednalo o úrok 24,16 %, ktorý nepresahuje úrokový strop a preto nemožno úrokovú sadzu považovať za rozpornú s dobrými mravmi.

21. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

22. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom odvolacom konaní mala plný úspech strana žalovaného, a preto odvolací súd priznal žalovanému proti žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Ďalej o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

23. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)